

[Hans R. Knudsen.]

store befordringsudgifter. Nu foreslår den højtærede finansminister, at disse mennesker skal have et særligt fradrag for befordringsudgifter, der ligger ud over 600 kr., vel at mærke ved benyttelse af offentlige trafikmidler, og dette særlige fradrag skal ikke anfægte retten til fuldt ud at udnytte lønmodtagerfradraget. Netop på den baggrund synes jeg, vi ikke blot skulle imødekomme de lønmodtagere, der har befordringsudgifter ud over de 600 kr., men at vi burde give fradrag for nødvendige befordringsudgifter ud over de 400 kr., som i hvert fald er det højeste, der kan være dækket af lønmodtagerfradraget. Jeg siger det ikke, fordi jeg ikke tilstrækkelig påskønner det tilbud, den højtærede finansminister giver i sit lovforslag, men jeg håber, vi kan forhandle om denne grænse under det kommende udvalgsarbejde. Jeg synes, der er en god motivering for, at grænsen bliver lavere end de 600 kr., som her er foreslået; der er en god motivering for, at den bliver 400 kr. Der kunne også være den mulighed, som jeg i hvert fald gerne vil antyde, at man satte grænsen til f. eks. 500 kr. i håb om, at man så kunne blive enig om at løfte lønmodtagerfradraget op til 500 kr. Jeg tror, vi skal forhandle denne sag nærmere i udvalget, og jeg håber, vi så kan blive enige også med den højtærede finansminister om en forbedring i forhold til det fremsatte lovforslag.

Må jeg dernæst have lov til at give tilslutning til den ændring, der sker med lovforslagets § 7. Jeg tror, at vi alle, selv om vi var fuldt enige om de nye forsørgerprincipper, da vi gennemførte dem, alligevel følte det urimelige i, at ældre medborgere, som ikke længere er forsørgere, men hvis levevilkår nu engang måtte være anderledes end ikke-forsørgeres, blev frataget deres skattemæssige forsørgerstilling. Jeg husker i hvert fald, at jeg selv rejste problemet, da vi i sin tid ændrede forsørgerprincipperne, og jeg er tilfreds med, at den højtærede finansminister nu foreslår en tilfredsstillende løsning for de 65-årige.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder om de øvrige nye ting, som lovforslaget indeholder. Udvidelsen af det, der betegnes som hovedstadsområdet, område A, hvor der gives højeste børnefradrag og højeste nedslags-

beløb, forøger hovedstadsområdet fra nu at omfatte 13 kommuner til at omfatte 22 kommuner. Der foreslås også en udvidelse af område B, købstæderne, med de forstadsbebyggelser, som har ned til 500 indbyggere. Dette er jo en ajourføring med den ordning, vi fik gennemført i kommuneskatteloven. Jeg mener, vi bør foretage en sådan ajourføring også i statsskatteloven uanset de problemer, der såvel i denne lov som på flere andre områder rejser sig omkring hele spørgsmålet om zonegrænserne. Jeg er naturligvis også enig i, at den samme zoneinddeling, som vi her foretager med hensyn til indkomstskatten til staten, og som vi allerede har med hensyn til kommuneskatten, må gennemføres, når vi i forårs månederne skal have børnetilskudsloven gennemført for det kommende år.

Så er der kun et mindre problem tilbage, som jeg gerne ønsker at nævne. Det vedrører lovforslagets § 3 om fradrag for gaver i almenyttige øjemed. Jeg finder de grænser, der er foreslået, rimelige, men jeg ved, at der vil opstå problemer med hensyn til, hvilke institutioner der kan komme i betragtning her. Det fremgår ikke helt klart af lovforslagets tekst, om man kun skal tilgodese indenlandske almenyttige øjemed, eller om også gaver til mere internationalt betonedede opgaver kan komme i betragtning. Som eksempel kan jeg nævne UNICEF, Red Barnet, Mellempfolkeligt Samvirke, Anne Frank Fonden — kun for at nævne nogle i flæng, der kan sikkert tænkes endnu flere — og måske kan den højtærede finansminister oplyse, at der ved forslaget ikke udelukkende er tænkt på rent indenlandske opgaver, men også på, at institutioner som dem, jeg her har nævnt, og tilsvarende kan komme i betragtning.

De øvrige fradragsbestemmelser, der er foreslået, skal jeg ikke komme nærmere ind på her ved første behandling. Jeg kan på mit partis vegne give tilsagn både om en velvillig og en hurtig udvalgsbehandling.

Jeg skal blot til slut udtale min tilfredshed med de udtalelser, den højtærede finansminister har fremsat i sin fremsættelse om problemet for de mennesker, som har fratrukket deres stilling eller erhverv, og som i et par år bagefter må trækkes med en indkomstskat, der slet ikke svarer til deres nuværende økonomiske stilling. Det er et